

Tafel 5 discussie 1, 11 mei '22 "#Hoe dan"

De meesten aan tafel herkennen "samen maatwerk ontwikkelen en bieden, op basis van een gebiedsgerichte aanpak" rond de thema's als een herkenbaar uitgangspunt. Het gesprek is vooral gegaan over het thema: in hoeverre wordt in mijn stad/regio goed (strategisch) samengewerkt; wat moet er gebeuren om de volgende stap daarin te kunnen zetten samen; wat is daarin mijn eigen rol en wat kan ik uit deze masterclass halen zodat ik met meer (zelf)vertrouwen die volgende stap kan zetten.

Over het algemeen is het **gevoel van urgentie en elkaar vinden in de urgentie voldoende aanwezig**. Maar dan... Sommigen merken dat partijen blijven hangen in praten voor eigen parochie, waardoor steeds opnieuw met elkaar wordt gedeeld hoe belangrijk vraagstukken zijn, visie- en ambitiestukken worden opgesteld et cetera, maar echt garen op de klos komt er niet.

We constateren dat – over het algemeen - **werken aan het proces en investeren in de relatie** momenteel meer aandacht behoeft dan focussen op de inhoud; pas als de samenwerking gelijkwaardig en open is, met wederzijds begrip en nieuwsgierigheid naar de ander, kan de volgende stap gezet worden. Met als uiteindelijke doel dat het je samen lukt om organisatie overstijgend, vraagstukgericht en vanuit het perspectief van de inwoners en het gebied te werken.

Dat vraagt wat van de eigen (bestuurlijke) rol: **bestuurlijk lef en geduld hebben, draagvlak kunnen creëren, aandacht hebben voor de mensen voor wie we het doen en over de schutting van je eigen domein kunnen werken aan oplossingen** zijn daarbij belangrijke competenties.

Het helpt enorm wanneer ook de gemeentelijke bestuurders dit profiel hebben. Als dat niet zo is, kan dat enorme knelpunten opleveren. Op veel plekken wordt de gemeente niet ervaren als een stabiele partner.

Het geeft ons meer energie om te **focussen op partijen die wél willen**; beter daar snel stappen mee zetten dan "trekken aan een dood paard". Op het moment dat successen ontstaan, haken anderen vaak snel(ler) aan; "gewoon beginnen en een **fear of missing out creëren**".

Wat hoop je dat deze masterclass je brengt?: een paar uitspraken:

- Meer wederzijds begrip voor elkaars taal, perspectief, positie en rol (de ander snappen en zelf goed gezien willen worden): "Ik wil snappen oer zorg denkt, zodat ik zelf een betere partner kan zijn"; "ik vind het vervelend dat er gesproken wordt alsof gemeenten niet willen meewerken. Het is geen onwil, maar onze rol en taak is een andere. Ik hoop dat daar meer begrip voor ontstaat"
- Goede voorbeelden zien, kennis uitwisselen, inspiratie opdoen
- Weten hoe ik zelf de volgende stap kan zetten; "ik weet dat ik zelf moet gaan sturen, zenden, maar hoe?"
- Ik wil niet meer kijken naar de beren op de weg maar samen denken vanuit mogelijkheden
- Ik wil zicht krijgen op de zorgbewoner van de toekomst en ideeën opdoen (goede voorbeelden) hoe ik die beter kan bedienen.

Kitty de Laat